

Intervju med Ann Cecilie Hjelm

Sexologisk rådgiver i etat for tjenester til utviklings- hemmede

Tekst: Gry Bogetun
fmfigbo@fylkesmannen.no

Hvem: Ann Cecilie Hjelm (32).

Hva: Vernepleier med videreutdanning i sexologi. Ansatt som sexologisk rådgiver i Bergen kommune, i etat for tjenester til utviklingshemmede.

Hvordan vil du beskrive stillingen din?

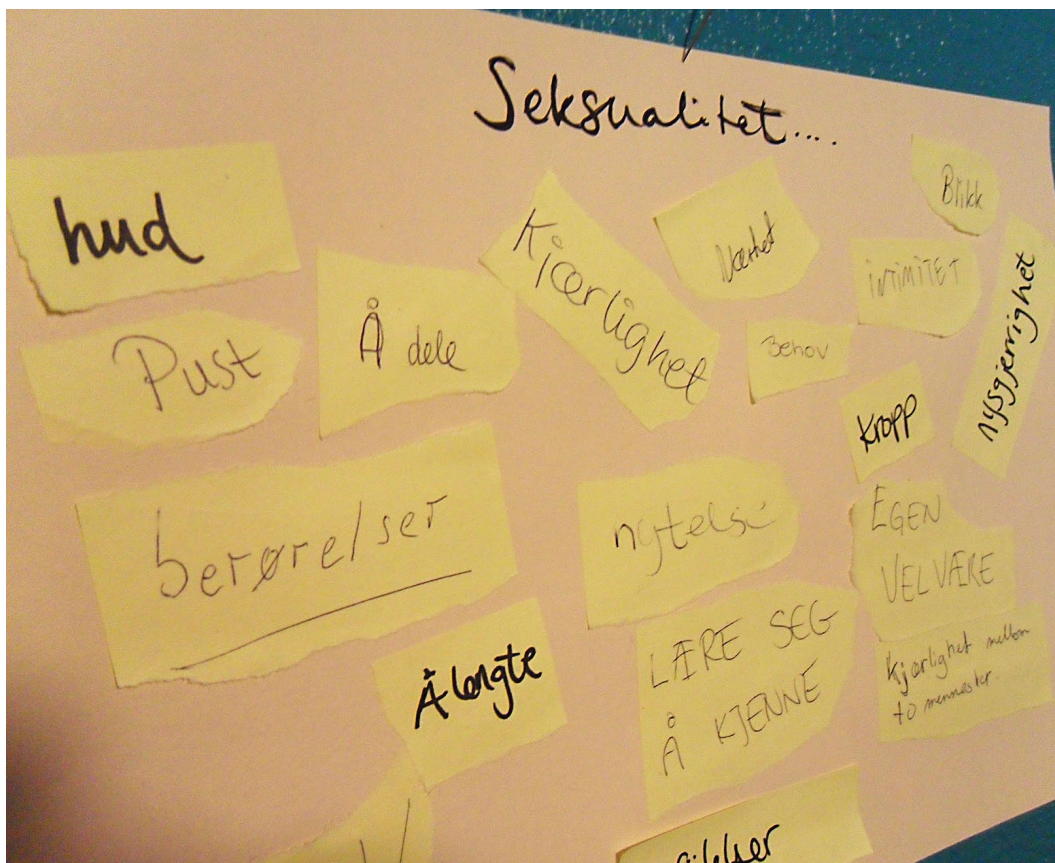
Siden august 2013 har jeg hatt en 20 % stilling som sexologisk rådgiver i Bergen kommune. Stillingen er knyttet til etat for tjenester til utviklingshemmede, og mine oppgaver denne høsten har i hovedsak vært å holde tilrettelagte kurs for personer med utviklingshemning om kropp og seksualitet. Bortsett fra det jobber jeg på Høgskolen i Bergen, som høgskolelektor.

Hvilke tema snakker dere om på kursene?

Vi tar opp tema knyttet til pubertet, kropp, venner og kjærester. Mange ønsker å lære om onani og prevensjon. Vi snakker om egne og andres grenser, og vi snakker mye om seksuell helse. Kursene er gratis og arrangeres på kveldstid. Jeg håper og tror at disse kurskveldene fungerer som en introduksjon til temaet seksualitet. Noen kommer med ledsager på

Ann Cecilie Hjelm holder kurs om kropp og seksualitet.

En viktig del av kurset er å sette ord på hva seksualitet kan være.

kursene, andre kommer alene. Felles for mange av deltagerne er at de kan lite eller ingenting om seksualitet fra før.

Hvilke andre oppgaver ligger til stillingen utenom å holde kurs?

I høst vil det meste av stillingen gå til å avvikle disse kursene. Parallelt arrangerer vi fagsamlinger for ansatte. På samlingene ønsker vi å fange opp tema som dukker opp i etterkant av brukerkursene. Det kan være konkrete situasjoner, eller spørsmål og utfordringer som ansatte opplever er knyttet til seksualitet. Vi bruker tid på å gjøre tjenesteytere tryggere i samtaler

om seksualitet. Mange formidler at de er usikre på sin rolle og hvordan man kan snakke om – og veilede. Vi bruker rollespill og gruppediskusjoner. Vi tar også opp seksualpositivitet, og hvordan man kan tilrettelegge for et seksualvennlig miljø.

Når disse kurs- og fagsamlingene er over, tror jeg vi vil sitte med et klarere bilde av hvilke utfordringer vår etat har i forhold til tema som har å gjøre med seksualitet. Noen utfordringer vet vi om allerede, andre vil avdekkes underveis. Utfordringene skal vi jobbe videre med, og jeg tror det vil være en hensiktsmessig

måte å bruke stillingen på i fortsettelsen. Det er en relativt liten stilling per dags dato, men det er jo et mål å gjøre den større.

Hvem er naturlige samarbeidspartnere i en stilling som dette?

Når jeg sier «vi», så mener jeg meg selv og to miljøterapeuter som jobber i Bergen kommune. Bente Nilssen Owren og Kristine Knutsen. Ressursgruppen for seksualitet har vi kalt oss. Per i dag er det vi som holder og avvikler kursene og fagsamlingene. Etter hvert kurs evaluerer vi og snakker sammen om problemstilling og utfordringer som dukker opp underveis.

Vi har også kontaktet Habiliterings-tjenesten og Barnehuset her i Bergen. Vi er i gang med å bygge et samarbeid med disse instansene. Det er viktig at tjenester som jobber inn mot den samme målgruppen kjenner til hverandre og kan ha en dialog. Da jeg begynte i stillingen opplevde jeg at mange instanser var involvert i våre tjenester, men ikke at vi nødvendigvis jobbet sammen. Mange holder på med sitt. Det er tungvint.

Videre har vi et samarbeid med vernepleierutdanningen på Høgskolen i Bergen, der studenter kan melde seg på brukerkursene som observatører. Mange syns

det er spennende, og flere kommer med tilbakemeldinger om hva de gjerne vil lære mer om. De av studentene som melder seg på, er gjerne dem som er interessert i temaet seksualitet fra før, og som for eksempel har lyst å skrive bacheloroppgaven sin om utviklingshemning og seksualitet. Det er veldig positivt.

Vi har et godt samarbeid med Kondomeriet i Bergen om leketøy og hjelpemidler. De ansatte på Kondomeriet er utrolig flinke til å formidle lyst og nytelse. Jeg har lært svært mye av å snakke med de ansatte der. Gammel, ung, homo, hetero, funksjonshemmet eller ikke: det finnes et leketøy for alle, og det finnes en positiv seksualitet for alle. Det er deres grunntanke, og er en type normalisering feltet vårt trenger. Vi må snakke om lyst og det som er deilig. Vi har så lett for å snakke om det som er farlig og det vi er redd for.

Og når det er sagt, tror jeg de viktigste samarbeidspartnere er alle dem som setter seksualitet på dagsorden ute i tjenestene. De som står i veiledningssituasjoner og legger til rette for et seksualvennlig miljø. Vi har kalt disse for seksualagenter. Det er alle de som tør å ta seksualitet på alvor. De trenger vi mange av! ●●●